

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de diuitiarum confidentia. cap. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

reperitam offerri. Poterat lapides in gemmas, in auge ligna conuertere, qui de ore piscis fecit staterem repente adesse, & tamen semper alieno vsus est hospitio, semper oblata ab alijs stipe sustentatus est, nudus iacuit in præsepio, nudus pependit in cruce, atque is qui cæli terræque erat dominus, nec syndonem suam habuit, qua velaretur mortuus, nec suum quo cõderetur sepulchrũ. Quod si omnium dominus in tanta rerum egestate in hoc seculo viuere voluit, pudeant sacerdotes, erubescant episcopi, amplas sibi ædes construere, cumalandis pecunijs operam impendere, vestibus pretiosis renitere, omnibus denique mundi delitijs disfluere, & se Christi seruos profiteri. Non tales elegit Christus, non talia præcepit, nec talem semetipsum exhibuit.

¶ De diuitiarum confidentia.

Cap. XXIII.

Ecclesiæ cura nobis commissa est, inquit: vt ergo ipsa ecclesia ab aduersariorum iniuria tuta sit necessarium est nos opibus viribusque pollere. Quasi vero infirmata sit dextera excelsi, & eam ecclesiã quam labore pauperũ fundauit & auxit, præsidio pauperum tæri nequeat, seruare non possit? Dicant igitur, cum populus Christianus multo grauiores persecutiones pateretur, quam modo patitur, quis tunc antistitũ eius diues erat? quis arma tractabat? quis vim viribus repellebat? Cædebantur quidem Christiani, sed Christi religio perire non poterat. Quinimmo quanto magis infideles tyranni sæutebant, tanto mirabilius credentium numerus augebatur. Creuit ergo Christi ecclesia, non diuitijs, non potentia hominum defensa, sed sola vt diuina protecta, & nunc seruari non poterit, nisi opulenti fuerint, nisi locupletes atque potentes extiterint, qui ei præsent? Quid est autem quod propheta clamat, Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi, eripiens inopem de manu fortiorum, egenum & pauperem a diripientibus eum? Igitur non in pecunia, non in viribus potentia humanæ, sed in domino confidite. Quod

Psal. 34

si ei seruiendo perituras opes, vt debetis, contempseritis, omnibus inimicis vestris fortiores eritis, illo quo omnia potest, protegente ac tuente. Si vobis curæ erit, continentius viuere, mandata dei perficere, ecclesiæ opes non in vestrum vsum conuertere, sed indigentibus distribuere, aut defendet vos dominus ab infidelium violentia, aut non defendet, si defendet, tuti eritis, si non defendet, per patientiam martyrii a domino coronabimini, & ecclesia dei gloriosius ædificabitur in cælo, quam permanet in terris. Neque enim lapidei parietes isti, vel prædia, vel vrbes, vel prouinciæ, vel regna, ecclesia dei sunt, sed ipsa Christum credentium atque confitentium congregatio, quæ cum de terra tollitur, in cælum transfertur, vt quæ inter mundi turbines fideliter militauit, iam supra mundum secunda triumphet, & omni terrena potestate sublimior dicat: Super inimicos meos despectus oculus meus. Sacerdotis arma, sanctæ orationes sunt. Vos itaque cum Mose & Aarone orate in monte, & victu necessario contenti, cætera cedite inopi, viduæ, pupillo, miserorum sepulturæ, captiuorum redemptioni, oppressorum tutelæ, pietatis operibus, propugnatoribus quoque ac ducibus militiæ Christianæ, vt comparatis plurimum viribus hostili impietati fortius resistent: & illi quidem non in se, sed in deo confidendo, vestrisque precibus adiuti vincant. Quando his contraria agitis, ecclesiam quoque pati contraria necesse est. Quæ quoniam vobis commendata est, sanguis eius de manibus vestris requiratur: quia non quomodo Christus, neque quomodo apostoli pro illa statis, sed qualiter vestra vobis persuadet libido: non vt oportet viuendo, sed potius vt delectat. Latos agros, regias domos, tyriantinas vestes auream argenteamque supellestem, phaleratos equos, venaticos canes, nobiles seruos vultis possidere, non vt Christi discipulos decet, sed terræ dominos, & ea rege copia, quæ nec veteri, nec noua lege conceditur vobis, abundare. Nam cum populus Israel ad terram promissionis translatus esset per singulas tribus diuidendam, sacerdotali tribuilest a dño dictū: In terra eorum nihil possi

Psal. 53

Num. 18.

Q

Mat. 10

Luc. 14.

Mat. 16.

Mat. 19

1. Tim. 6

debitis, nec habebitis partem inter eos. Ego pars & hereditas vestra in medio filiorum Israel. Possessionem itaque non sunt sortiti sacerdotes, & tantum decimas ac primitias quibus sustentarent, & loca in quibus habitarent, habebant. Nouis vero, id est Christi discipulis discipulis, dicitur: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris. & Qui non renuntiauerit omnibus quæ habet, non potest esse meus discipulus. & Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & sequatur me. & Si vis perfectus esse, vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni sequere me, nihil terrenum promittit sacerdotibus, ut cælestia tantum affectent, de cælestibus prædicent, & portionem in cælo consequantur, qui in terra diuitias habere noluerunt. Quare ergo ecclesiæ agri, villæ, vici, vrbes donatæ sunt, & sacerdotibus episcopisque distributæ? Certe non ut in his ipsi luxurent, sed egenos pascant: non ut sibi nummos inde congregent, sed ut inopum turbæ dispensent, ut miserorum necessitati succurrant, & stipendia quoque militibus ministrent, qui pro religione, pro fide, pro iustitia contra infideles decertant. Ecclesiæ igitur bona pauperum sunt, quorum sacerdos non possessor, præter vitæ necessaria sed dispensator est. Qui autem dispensat, fideliter dispenset, & audiat Apostolum dicentem: Habentes alimenta & quibus regamur, his contenti simus, nam qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum diaboli & desideria multa inutilia & nocua, quæ mergunt homines in interitum & in perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas, quam quidam appetentes errauerunt a fide, & inseruerunt se doloribus multis. Tu autem o homo dei, hæc fuge, ad Timotheum enim scribebat. Qui ergo talia non fugiunt, sed augendi peculij cupidine ducuntur, non homines dei sunt, sed mammonæ serui. Homo dei est, qui cum Christo pauper est, ut in Christo diues sit.

¶ De diuitiarum malo, & paupertatis bono.